

[Wiinblad.]

skuerspladsen er gennemsnitlig hver Aften halvtom, og dette halvtomme Teater koster Staten hver Aften over 4 000 Kr. Det lyder næsten utroligt. Hvis man kunde tænke sig, at Danmarks Genius i en Kvindes Skikkelse kom ind i Teatret og fik at vide, at det danske Folk betaler, for at holde dette halvtomme Teater gaaende, 4 000 Kr. pr. Aften, vilde det lyde ganske utroligt for hende.

Der er blevet sagt, nu sidst af Venstres ærede Ordfører (Stegger Nielsen), at København skulde bidrage til at dække Teatrets Underskud. Han sagde, at det var Københavnerne, der havde Fornøjelsen af dette Teater. Jeg maa sige, at det er ganske urigtigt. Københavnerne er ikke, naar man dermed tænker paa Arbejderstanden, eller i alt Fald i meget ringe Grad, heldigere stillede end Befolkningen i Provinsen og paa Landet. Nej, de, der benytter Teatret, er Overklassen, og selvfølgelig tillige Provinsens og Landets Overklasse. Det er Gods-ejerne, de store Købmænd og deres Familier, der kommer i det kongelige Teater. Vi, der kommer der som Rigsdagsmænd, har let ved at se det; det er den danske Overklasse uden Hensyn til, hvor den bor. Danmark er saa lille, og Folk har jo saa mange Forretninger her i København, der er meget, der lokker Godsejere, storhandlende og Fabrikanter fra Provinsen herind, og de benytter saa Lejligheden til at gaa i det kongelige Teater. Med den Undtagelse, at der er nogen Adgang til de billigere Pladser for den Arbejderbefolkning, som bor i København, er det ellers i alt væsentligt ens for København og den øvrige Del af Landet.

Man forlanger nu, at København skal yde Bidrag. Ja, jeg har set det fremsat fra Højres Side, men den Gang Højre regerede her i København, foreslog det ikke noget Tilskud til Teatret. Den Gang Højre var almægtigt her i Byen, var der ikke noget, der hed, at man vilde give Penge til det kongelige Teater. Hvis man nu mener, at der bør ydes et kommunalt Bidrag til Teatret, vil det dog være naturligt at tage Frederiksberg og Gentofte med, for jeg tør forsikre ærede Medlemmer, at der kommer procentvis flere Beboere fra Frederiksberg og Gentofte i det kongelige Teater end Beboere fra København, fordi Gentofte og Frederiksberg Kommuner bebos af en mere velstaaende Befolkning end Københavns Kommune. Vi kan vistnok ganske roligt tage hele Strandvejen med og i det hele alle Villakvarterer omkring i Nordsjælland med til at yde Bidrag, naar man kræver

kommunalt Tilskud. Men jeg tror ikke, at København er meget stemt for at gaa med til det, for vi har i Virkeligheden saa mange andre Byrder i København, som vi først og fremmest maa bære, og saa er jo Københavns Kommunes Stilling ogsaa den, at den ikke er nær saa gunstigt stillet overfor Staten som andre Kommuner.

Som jeg bemærkede før, er Ministerens Lovforslag behandlet meget grundigt i det andet høje Ting og enstemmigt vedtaget med Tilslutning fra de 4 store Partier. Man maa jo antage, at de 4 store Partier indbyrdes har drøftet Lovforslaget, og at de er enige. Nu antydede Venstres ærede Ordfører alligevel, at Sagen skulde i Udvalg, og det maa vi naturligvis bøje os for, skønt jeg er overbevist om, at jo hurtigere det høje Ting vedtager Lovforslaget, des bedre tjener det det nye kongelige Teater, som skal opføres. Det nye kongelige Teater er lige ved at skulle stilles paa Benene, og ingen, hverken Ministeren, hans Embedsmænd eller Teatret, har noget som helst andet end Skade af, at man forhæler denne Sag. Under disse Omstændigheder kan jeg kun anbefale, at Lovforslaget hurtigt gøres færdigt i det høje Ting.

Ellinger: Det kongelige Teater har til alle Tider, ogsaa i dets Glansperioder, været stærkt angrebet og kritiseret. Det hænger vel noget sammen med, at Teatret i nogen Grad har Folkets Hjerte. Ogsaa Rigsdagen er jo udsat for en meget skarp Kritik, og vi maa haabe, at denne hidrører fra, at Rigsdagen ogsaa er saa elsket. Men ligesom der er sagt meget ubilligt om Rigsdagen, saaledes er der om Teatret, ogsaa om Teatrets økonomiske Forhold, sagt meget ubilligt. Da den højtærede Undervisningsminister forelagde sit Lovforslag i Folketinget, sagde han, at Staten hidtil har betalt Underskuddet, hvor stort dette end var. Det er meningsløst, siger han, at alle disse Penge bruges uden nogen Sinde at være blevet bevillet. Og dette har saa andre Talere uddybet nærmere. Det vil dog vist være rigtigt at pointere, at Teatret har været styret af en Direktør, som, støttet til den ved Teatret ansatte Censor, har det fulde kunstneriske Ansvar og har Ministeriet over sig, hyad det økonomiske angaar. Gennem Ministeriet er der altsaa et Tilsyn, og Ministeriet har udnyttet denne Tilsynsret. For hver Sæson bliver der udarbejdet et Budget for det kongelige Teater, ligesom for enhver anden Statsinstitution, dette Budget behandles i Undervisningsministeriet, og i den endelige Form faar det